

Till sist

några ord om utvecklingen i vår omvärld, som har en obehaglig tendens att inte vilja överensstämma med uppfattningarna hos massmedia och våra vanligaste tyckare.

Det senaste och mest lysande exemplet på detta fenomen är presidentvalet i Förenta Staterna. Trots att svenska folket därtill anförda av Sveriges Radio och övriga massmedia "röstade för Carter bestämde sig amerikanerna för Reagan. Bestörtningen och förvåningen blev stor i Sverige.

Veckan före denna händelse gick Jamaica till val. Den av socialistinternationalen och det svenska socialdemokratiska partiet (genom bla Sida) stödda premiärministern Manley utmanades av en borgerligt marknadsinriktad kandidat vid namn Seaga. Även denna gång gick de svenska oddsen starkt i Manleys favör. Men väljarna på Jamaica ville annorlunda. Seaga vann en jordskredsseger och tog 51 av de 60 platserna i parlamentsförsamlingen. En av hans första åtgärder var att begära hemkallandet av Cubas ambassadör.

Går vi längre tillbaka i tiden kan vi studera den svenska opinionsbildningen runt Greklands återgång till demokrati. Den i Sverige hyllade socialdemokraten Papandreou skulle enligt svensk uppfattning självfallet komma att spela en central roll. Men så blev det inte. Väljarna föredrog att den konservativa politikern Karamanlis blev landets premiärminister och så småningom president.

I Portugal har den röda revolutionen förvandlats till en blå. När portugiserna fått säga sitt i fria allmänna val har de föredragit center- och högerpolitiker framför socialistpartierna.

Det är märkligt att den utrikespolitiska rapporteringen är så sned i ett fritt, demokratiskt

och därtill neutralt land som Sverige. Man skulle tycka att Sveriges alliansfrihet, öppenhet och litenhet skulle utgöra en ovanligt god jordmån för en bred, allsidig och inträngande bevakning av det utrikespolitiska skeendet. Till skillnad från stormakterna har vi inga egna slipstenar att draga. Vårt stora utrikeshandelsberoende och vårt intresse av att främja en fredlig utveckling i världen gör det samtidigt viktigt för oss att följa utvecklingen i vår omvärld noggrant och utan skygglappar. Det borde vara viktigt för oss att tidigt uppfatta utvecklingstendenser.

För en moderat politiker kan det vara frestande att med en viss förnöjsamhet inkassera de många besvikelser som måste ha drabbat 60-talets röda radikaler, som trodde att marxistisk revolution var lika med en utveckling i fred, frihet och demokrati. Det räcker med att peka på utvecklingen i Vietnam, Laos, Kambodja, Cuba och många afrikanska stater, som kallar sig socialistiska. Till detta kommer väljarnas dom i de tidigare nämnda länderna, där medborgarna haft tillfälle att rösta i fria allmänna val.

Här vill jag emellertid väcka frågan hur vi skall få en bättre, sakligare och korrektare utrikespolitisk bevakning i Sverige. Snedvridningen sträcker sig långt in i det annars ovanligt objektiva Svenska Dagbladet. Dagens hackkyckling Margaret Thatcher får tex sällan komma till tals genom egna uttalanden i våra massmedia. Däremot citeras flitigt vad hennes motståndare tycker om henne.

Borde inte utgången av det amerikanska valet bli den väckarklocka som får en rad ambitiösa journalister att vakna upp? Kvaliteten på den ekonomiska journalistiken har höjts avse-

vårt under senare år. En rad dugande journalister har funnit det givande att ge sig in på detta fält. Presenterar inte skeendet i vår om-

värld i en allt mer ömsesidigt beroende och internationaliserad värld samma utmaning?

[Faint, mostly illegible text in the left column, appearing to be a continuation of the article or a separate column of text.]

[Faint, mostly illegible text in the right column, appearing to be a continuation of the article or a separate column of text.]